

Nr 79

Av herrar **Gustavsson** i Alvesta och **Johansson** i Växjö, om medgivande att igångsätta småhusbyggen utöver bostadsbyggnadsplanen.

(Lika lydande med motion nr 67 i Första kammaren)

Under år 1968 färdigställdes enligt statsverkspropositionen ca 105 000 bostadslägenheter. Av dessa bostäder kommer ca 40 % på de tre storstadsområdena. För områdena utanför storstadsregionerna har under en 3—4-årsperiod andelen av bostadsbyggandet minskat med ungefär 10 %. Denna omfördelning är resultatet av den kvotering av bostadsbyggandet som nu tillämpas. Särskilt hårt har de mindre kommunerna och de mindre tätorterna drabbats. Vissa kommuner har en del år blivit helt utan tilldelning av bostäder eller har fått en mycket liten kvot. Näringslivsexpansionen förhindras av brist på bostäder, varför tillskott av sysselsättningstillfällen förhindras.

De rena landsbygdskommunerna och de mindre tätorterna kämpar en hård kamp för att behålla sin befolkningsnumerär och för att sålunda erhålla underlag för skolor och annan service. Det är allmänt känt och omvittnat, att de i många hänseenden är handikappade i jämförelse med de större tätorterna. Till råga på allt har nu kommit bostadskvoteringen, som av kommunalmän och andra ordsbor uppfattas som ett instrument för staten att hålla landsbygden och de mindre tätorterna tillbaka. Bostadskvoteringen har på en del håll bl. a. varit en bidragande orsak till stagnation och avfolkning.

Ett syfte med bostadskvoteringen är att hindra bostadsproduktionen att bli inflationsdrivande. Ett fritt bostadsbyggande på landsbygden och i de mindre tätorterna torde inte strida mot detta bostadskvoteringens syfte. Någon större total ökning av bostadsproduktionen torde nämnda lättnad i kvoteringen inte leda till. Däremot torde den bidra till ett bättre utnyttjande av befintliga övriga byggnader i avfolkningsområdena, varigenom trycket på de orter, som främst är inflationshärddar, minskas. Genom att livskraftiga orter på detta sätt kan bibehållas blir också befintliga bostadsbyggnader på sikt bättre utnyttjade.

Nuvarande utformning av bostadskvoteringen framtvingar ofta lokalisering av industrier till större tätorter, som kan påräkna bostadskvoter. Fritt bostadsbyggande på landsbygden och i mindre tätorter skulle troligen i någon mån minska behovet av lokaliseringspolitiska insatser av det allmänna. Även ur miljösynpunkt är ett friare bostadsbyggande i landsorten

motiverat, eftersom sammangyttringen i ett fåtal regioner medför betydande miljöproblem. Även önskvärdheten av att individerna bör ha valfrihet bör beaktas.

Vi föreslår därför att småhusbyggandet utanför storstadsregionerna ej skall omfattas av kvoteringen och det bör därför ske utanför bostadsbyggnadsplanen. Givetvis måste det även under sådana omständigheter finnas tillståndsgivning enligt bestämmelser som reglerar byggandet ur miljösynpunkt och ur den fysiska planeringens synpunkt.

Under hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att igångsättning av småhusbyggen i områden utanför de tre storstadsregionerna får ske utöver den bostadsbyggnadsplan som fastställs av riksdagen.

Stockholm den 21 januari 1969

Rune Gustavsson (cp)

Bertil Johansson (cp)

i Alvesta

i Växjö